

Základy programování (IZP)

Sedmé počítačové cvičení

Brno University of Technology, Faculty of Information Technology
Božetěchova 1/2, 612 66 Brno - Královo Pole

Petr Veigend, iveigend@fit.vut.cz, Alena Tesařová, atesarova@fit.vut.cz

- Projekt č. 2
 - Odevzdání: 5.12.
 - týmy 3 – 5 členů
 - Vytvořena skupina na **MS Teams** pro domlouvání týmů, kdo nemá 😊
 - Kdo se neumí přihlásit? Je potřeba použít vás vut login: xlogin00@vutbr.cz
 - **Přihlášení přes prohlížeč nebo aplikaci**
- Příští týden není cvičení, bude **půlseministrálka**

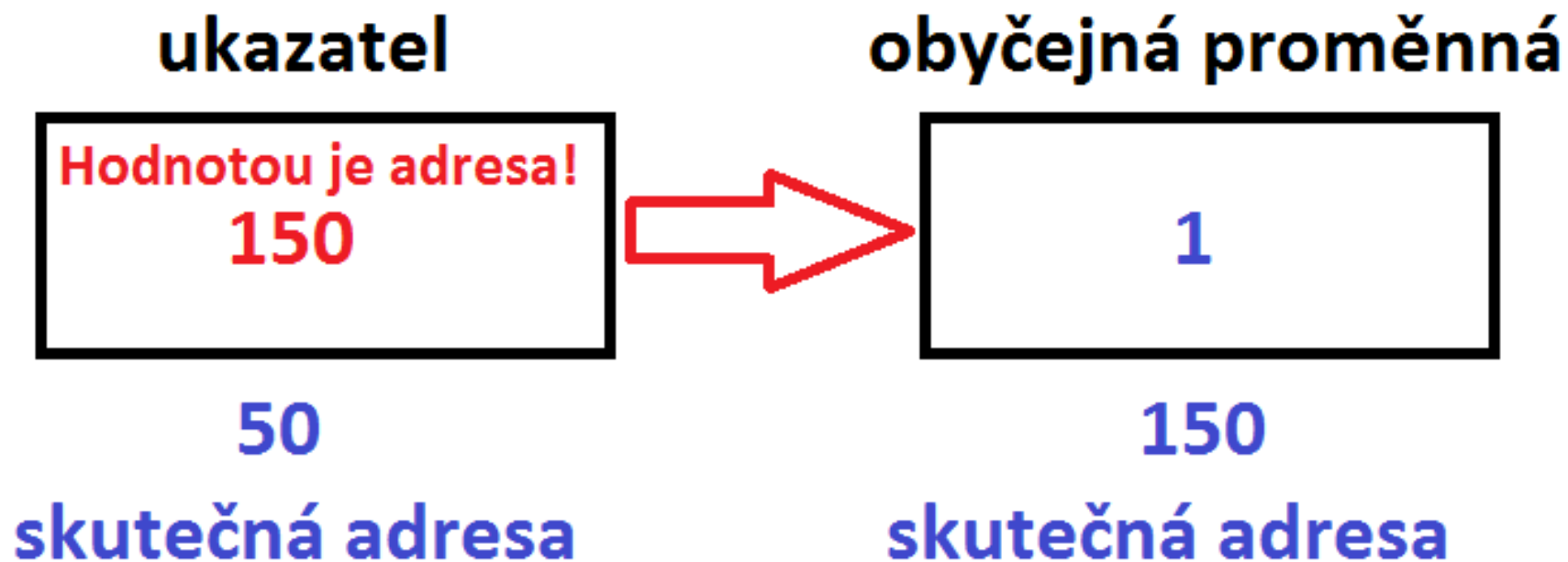
- Globální proměnné
- `If (argv[4]){...}`
 - Segmentation fault
- Nepřidávat žádné `printf` navíc
- Magické konstanty – pro co se hodí a pro co ne?
- `KONSTANTA_MA_PODTRZITKA`
- Dekompozice na funkce
- Komentáře
- Názvy funkcí a proměnných
 - Nezačínat velkým písmenem `Funkce1()`
- Zanoření funkcí by nemělo přesáhnout 4. úroveň
- Zakázané knihovny (`math`, `unistd`)
- Inicializace řetězce
 - `s[10] = {'-', '-', 's', 't', 'a', 't', 's', '\0'}` vs `s[] = "--stats"`

- ovládat práci s **ukazateli**
- porozumět souvislosti mezi **polem a ukazatelem**
- porozumět způsobu předávání polí a řetězců do funkcí
- ovládat vytváření funkcí modifikujících pole a řetězce
- porozumět dynamické alokaci paměti (volání **malloc** a **free**)

PRÁCE S UKAZATELI

- **Ukazatel (pointer)**
- **Velikost ukazatele**
- **Jak získám adresu proměnné?**
- **Jak získám hodnotu z adresy?**

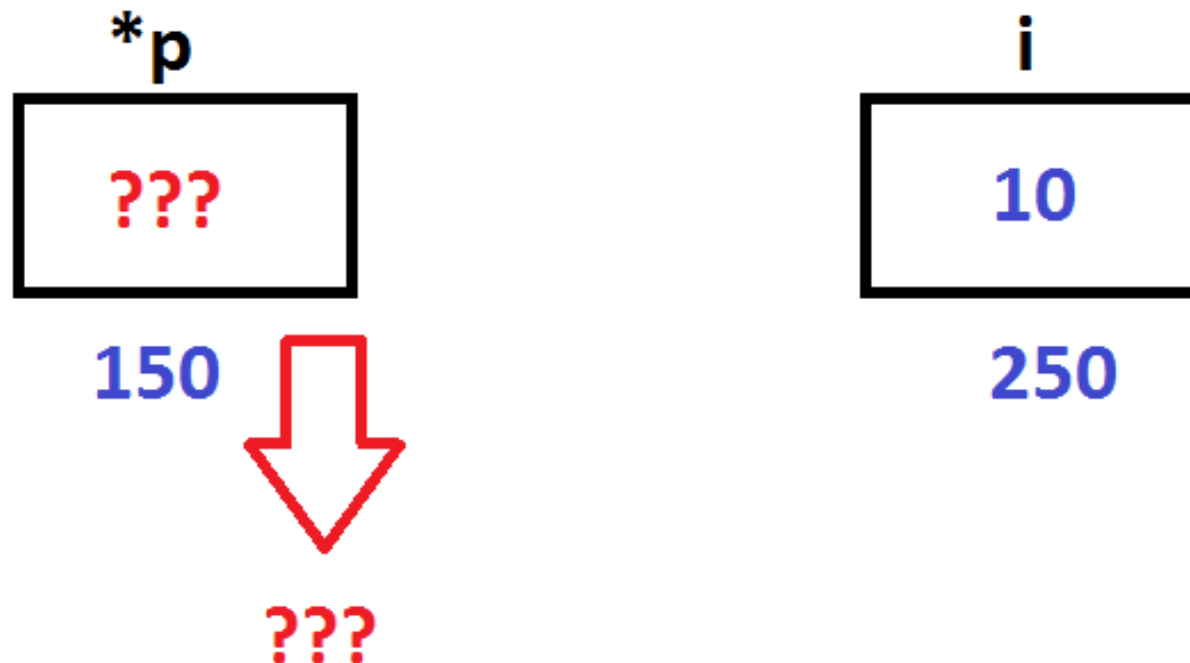
- **Proměnná** – pojmenované místo v paměti, ve kterém uchováváme data
- **Ukazatel (pointer)** – proměnná, která uchovává adresu nějakého místa v paměti
 - Říkáme, že ukazatel ukazuje na místo, které je určeno touto adresou
- **Velikost ukazatele** – závisí na tom, kolikabitový máme procesor/překladač (16, 32, 64 bitů)
- **Adresa proměnné** – referenční operátor **&**
- **Hodnota z adresy** – dereferenční operátor *****
- **NULL** – používá se pro inicializaci ukazatelů – říká, že ukazatel nikam neukazuje

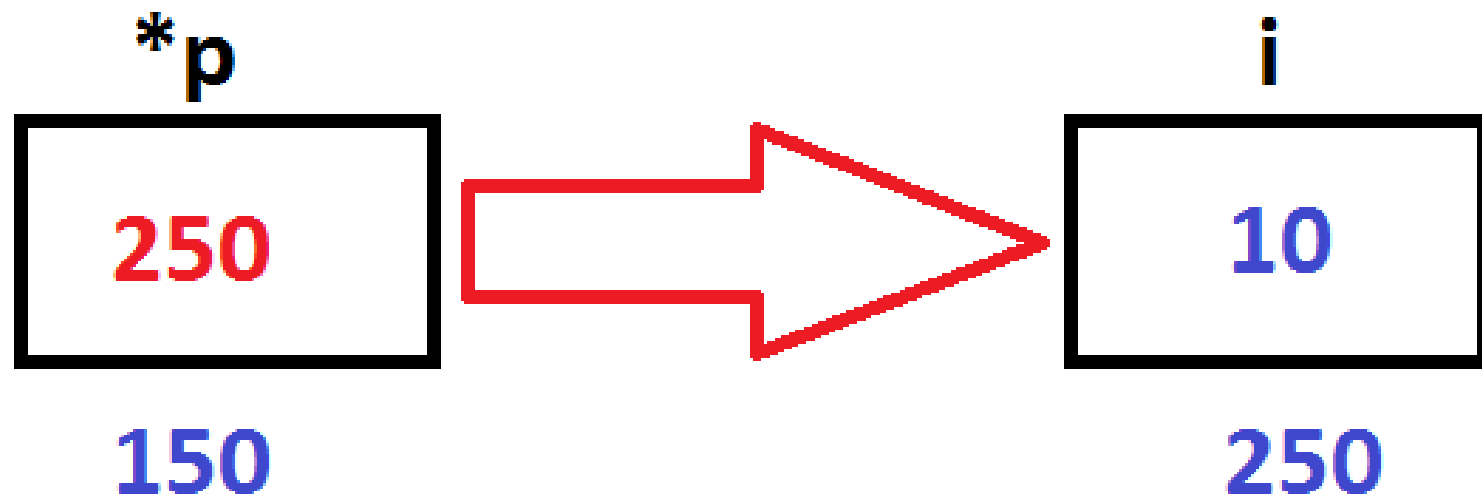

```
int i = 10;  
int *p;  ///  
p = &i;  ///  
*p = 20; ///  
printf("Hodnota promenne i: %d\n", i); ///  

```

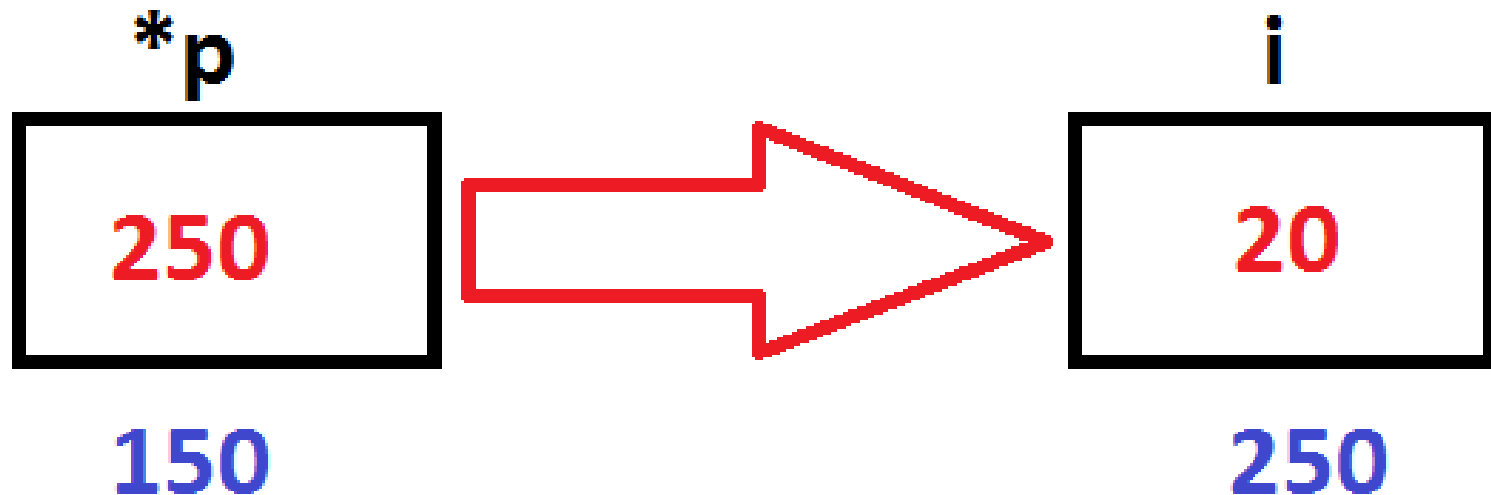
```
int i = 10;  
int *p; // ukazatel p není inicializován!  
p = &i;  
*p = 20;  
printf("Hodnota promenne i: %d\n", i);
```



```
int i = 10;
int *p; // ukazatel p není inicializován!
p = &i; // ukazatel p ukazuje na i
*p = 20;
printf("Hodnota promenne i: %d\n", i);
```



```
int i = 10;  
int *p; // ukazatel p není inicializován!  
p = &i; // ukazatel p ukazuje na i  
*p = 20; // pomocí p jsme změnili hodnotu i  
printf("Hodnota promenne i: %d, hodnota  
proměnné, kam ukazuje pa: %d\n", i, *p);
```

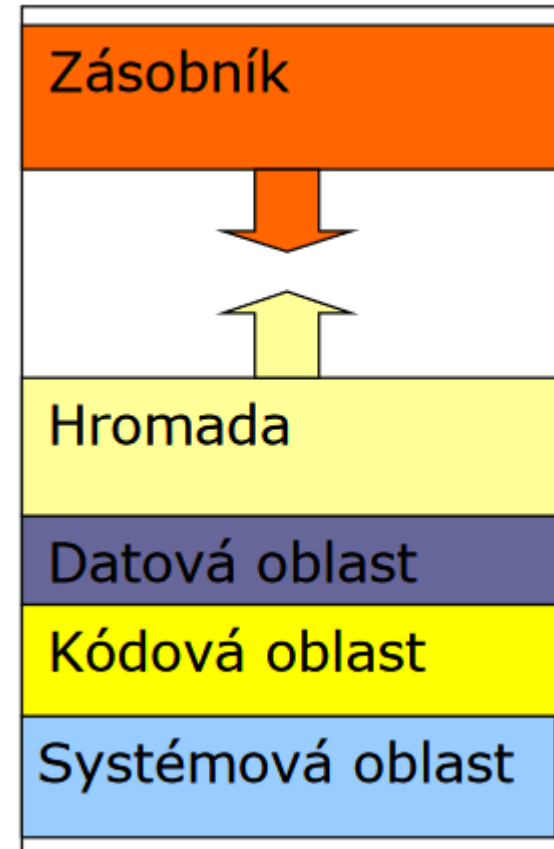

- Jaký je rozdíl mezi dynamickou a statickou alokací paměti?
- Jak se provede kopie jednoho pole do druhého?
- Jaký je vzájemný vztah pole a ukazatelů?

```
int x[10];  
int *p_x = (int *) malloc(10 * sizeof(int))
```

- Lze předat pole do funkce hodnotou?
- Hlídá C meze polí?
- Naalokujte pomocí malloc pole o 5 prvcích (celá čísla)

- Jaký je rozdíl mezi dynamickou a statickou alokací paměti?
 - **Statická** – nutnost znát velikost dat při překladu, data alokována v **datové** oblasti
 - Globální proměnné pouze staticky
 - **Dynamická** – velikost dat není nutné znát již při překladu, používá se zásobník a hromada (heap)
 - **Zásobník** – použit pro většinu lokálních proměnných (**pozor, lokální proměnná je definována staticky, ale v paměti vzniká dynamicky**), děje se automaticky
 - **Hromada** – pomocí malloc a free

- Jak se provede kopie jednoho pole do druhého? **Nelze najednou!**
- Jaký je vzájemný vztah pole a ukazatelů?
 - **x** a **p_x** jsou pointery na pole o 10 prvků typu int
 - **sizeof(x) != sizeof(p_x)**
- Hlídá C meze polí? **NE**
- Naalokujte pomocí malloc pole o 5 prvcích (celá čísla)
 - `int *a = (int *) malloc(sizeof(int) * 5)`
- Kdo si nebyl jistý s odpověďmi, ať mrkne na oporu IZP
 - `/soubory/Studijní opory/`

```
int main()
{
    int arr[] = { 1, 2, 3, 4, 5 };
    int *ptr = arr;
    printf("%p\n%p\n", arr, ptr);

    *arr = 42;
    printf("%d\n", arr[0]);
    *ptr = 0;
    printf("%d\n", arr[0]);
    printf("%d\n", ptr[0]);

    printf("%p\n%p\n%p\n", arr, &arr[0], ptr);
}
```


- Parametry můžeme funkcím předávat
 - **Hodnotou** (vytvoříme lokální kopii proměnné)
 - Lokální proměnná se vytvoří na **zásobníku**
 - **Odkazem** (do funkce předáváme pouze adresu proměnné v paměti)
- Jak předávat pole do funkce?
 - při předávání pole do funkce se předává *jenom ukazatel*, samotné pole zůstává tam, kde je (např. na zásobníku)

```
void foo(int arr[], int size);  
void bar(int *arr, int size);
```

- Implementujte funkci, která najde pozici začátku (=první písmeno) podřetězce. Má dva parametry.

```
int find_substring_start(...) {  
    // funkce vraci -1, když nenalezne začátek  
    podřetězce, jinak pozici (=index) začátku  
    subřetězce  
}
```

- Pro rychlejší:** funkce vloží prvek do pole na zadaném indexu (zbytek prvků v poli posune, poslední prvek bude z pole odstraněn)

- Jednotlivé argumenty budeme oddělovat mezerou
- Argumenty se dají získat pomocí následující konstrukce:

```
int main(int argc, char* argv[])
{
    // argc - počet argumentů
    // argv - jednotlivé argumenty, argv[0]
    // (název souboru s programem)
}
```

- Pro `./hello -sum 10 20` `argc=4`

<code>argv[0]</code>	<code>argv[1]</code>	<code>argv[2]</code>	<code>argv[3]</code>
<code>"hello"</code>	<code>"-sum"</code>	<code>"10"</code>	<code>"20"</code>

- Vytvořte **datový typ** pro konfiguraci programu, tj. pro uchování informací o argumentech příkazové řádky, který musí být spouštěn následujícím způsobem:

```
./student NAME [-isHappy] [-y BIRTH]
```

- NAME - jméno studenta
- -isHappy - příznak, jestli je student šťastný
- y BIRTH – rok narození

- Vytvořte funkci, která na základě argumentů programu nastaví jeho konfiguraci.

```
./student NAME [-isHappy] [-y BIRTH]
```

```
int parse_args(int argc, char *argv[])
```

1. Inicializace struktury (defaultní nastavení hodnot)
2. Kontrola počtu argumentů
 - Jaký je minimální a maximální počet argumentů?
3. Projít všechny argumenty (for, **strcmp**) a uložit do struktury

- Uvažujme reprezentaci matematického vektoru pomocí jednorozměrného pole. Implementujte datový typ, který zapouzdří vektor a jeho velikost.

```
typedef struct {  
    int *items;  
    int size;  
} Vector
```

- Implementujme následující funkce
 - a) konstrukce, tj. alokace vektoru
 - b) inicializace vektoru předem definovanými hodnotami
 - c) destrukce, tj. dealokace vektoru z paměti

- Vytvořte vektor v2, inicializujte ho hodnotami stejně jako v1
- Sečtěte vektory v1 a v2 a výsledek bude uložen ve vektoru v3
- Nezpomeňte vše uvolnit, co je potřeba

```
int vector_add(Vector *v1, Vector *v2, Vector *v3) {  
    // pozor, vektory musí mít stejnou velikost, pokud  
    // nemají, vrátíme 1  
}
```

Děkuji Vám za pozornost!